

I

ශ්‍රී පාදය වැන්දුව් හැටි

කිසියම් ජන කොට්ඨාසයක් අතර කලාන්තරයක් තිස්සේ කටින් කට පැවත එන කතාන්දර, කවී, පිරුලි, රුඩී ආදිය ජනග්‍රෑතිය ලෙස හැදින්වෙයි. ජනග්‍රෑතියෙන් අදාළ ජන කොට්ඨාසයේ ලේකය පිළිබඳ විශ්වාස සහ දැක්ම නිරුපණය වේ. එමෙන් ම ජන කොට්ඨාසයක ලේඛන ගත නොවූ ඉතිහාසය ජනග්‍රෑතියක ඇතුළත් විය හැකි ය. ඉතිහාස ග්‍රන්ථවල ඇතුළත් නොවන වැදගත් තොරතුරු ද ඇතැම් විට ජනග්‍රෑතියෙහි ගැංචි විය හැකි ය. ජන කතාව ජනග්‍රෑතියට අයත් සාහිත්‍යංශයකි. ගැමි ජනයාගේ ජ්විතයේ ප්‍රකට වන සතුව, ගෝකය මෙන් ම ජ්විතයේ විවිධ සිද්ධි හා අවස්ථා වෙත ඔවුන් විසින් හෙළන ලද උපේක්ෂා සහගත දාන්තිය ද ජන කතාවල විශ්‍රාමික විදුහළ්පතිවරයකු වූ යි. මේ විකුමසිංහ මහතාගේ ‘මග දිගට ජන කතා’ කානියෙන් උප්‍රටා ගන්නා ලද්දකි.

මල්ලැහැව ගමට දකුණු දෙසින් පිහිටියේ කොටගම නමැති ගමයි. එය ද ඉතා පුරාණ කාලයේ සිට වැදගත් පරම්පරාවන්ට වාසභූම් වූ සරුසාර ගමකි. මේ ගම දෙකට මැදින් ගල්මය ගලා බසී. දෙහිගල කදුවටියේ මැද භාගයේ උල්පත්වලින් පටන් ගන්නා මේ ගල්මය හරස්කර සේනානායක සමුද්‍ය නමැති අතිවිශාල මහා වාපිය බදින ලද්දේ මැතක දිය. ගල්මයේ උල්පත්ති ප්‍රදේශය අසලින් මේ ගංගට වැදගත්තා ආධා ඔයවල්වල ජලයෙන් පෝෂිත කොටගම වෙල්යාය ඉතා විශාල ය. එමෙන් ම ඉතා සාරවත් ය. වෙල්ලස්සේ පිහිටි ගමවලින් මධ්‍යස්ථා දේශගුණයෙන් හා දිරුණියත්වයෙන් ද ප්‍රධානත්වය දෙනෙන් තිරායාසයෙන් ම එය කොටගමට ලැබෙනවා ඇතු.

පෙර සිංහල රුපුන් දච්ච (අහවල් රුපුගේ කාලයේ යැයි ජ්‍යෙෂ්ඨව කිය නොහැකි ය) මේ ගමෙහි ඉතා ධනවත් වූ ද වංශවත් වූ ද රදුල ප්‍රවුලක් විය. ධනවත්කම අනුව කොටගම සිටාණේ යන නම මේ රදුලවරයාට ව්‍යවහාර විය. ඒ සිටාණන්ට හා සිටු දේවියටත් සිටියේ එක ම දියණියකි. වැඩිවියට පත් දියණිය ඉතා ගුණවත් නැණුවත් රුපෙක්ඩිනියක් වූවා ය. සුදුසු කල්හි ඇය සුදුසු කුල ප්‍රතුයෙකුට විවාහ කර දුන්නෙන්, ඒ යුවුල මවුපියන් සමග ඒ සිටු මැදුරෙහි ම වාසය කළේ ය. කල්යාමෙන් පසු මහලු මවුපිය දෙදෙන කාලත්‍යා කළෙන් ඔවුන්ට අයිති මුළු දින සම්පත්තියෙහි ම පාලනය ඔවුන් වෙත පැවරීණ. ඉතා සමගි සම්පත්තා ප්‍රිතිමත් විවාහ ජ්විතයක් ගත කළ ඔවුන්ට ප්‍රතුන් තිදෙනාකු ලැබේණ. වැඩිමහල් ප්‍රතා අටලාස්වියට පත් කල්හි, ඒ පියා ද ජ්වතුන් අතරෙන් තුරන් විය. සිටුකුමරිය අමෙරිය නොවී සිය විශාල ධනස්කන්ධය ද නැති වී යා නො දී ආරක්ෂා කරමින් ප්‍රතුන් තිදෙනා ද හදා වඩා ගත්තා ය.

සුදුසු කල්හි සිය ප්‍රතුනට ද සුදුසු අන්දමින් කුලකුමරියන් සොයා ආවාහ කරදුන් සිටු කුමරිය, පරලාව සඳහා නොයෙක් පින්කමිහි යෙදුණා ය. නිති පන්සිල් රැකිමත් පෝය අටසිල් රැකිමත් අසල වූ විභාරස්ථානයට දන් පැන් දීමත් දුරියන්ට ආධාර කිරීමත් ඔ නො කඩ්වා සිදු කළා ය. අනුරාධපුර, කතරගම ආදි දුර බැහැර ස්ථානවලට වන්දනාව පිණිස ගියා ය. මෙසේ පින් කරමින් සිටිය දී ස්වහාව ධර්මය පරිදි මහලු බවට පත්ව සිය උත්සාහයෙන් ඇතු ගමන් යාමට බැරි තත්ත්වයට පත් වූවා ය. ‘මම ලක්දිව බොහෝ විභාරස්ථාන වන්දනා කළෙමි. මට වන්දනා කර ගන්ට බැරි වූයේ ශ්‍රී පාද පද්මය පමණ යි. අහො! තරුණ කාලයේ එය කර ගන්ට බැරි විය. කෙසේ හෝ මැරෙන්ට පළමුව ශ්‍රී පාද පද්මය ද වැද ගත්තෙන්තාත්, ප්‍රිතිමත් සිතින් අවසන් ප්‍රූස්ම හෙළිය හැකි ය. එය කෙසේ හෝ කළ යුතු ම ය. මම එය මගේ ප්‍රතුනට කියා බලමි. යම් ප්‍රතෙකක් මගේ ඒ අදහස ඉෂ්ට කළ නොත් ඔහුට මගේ මුළු වස්තුව ම පවරන්නෙම්’යි ඕ සිතුවා ය.

මෙසේ සිතු සිටු දුව තම ප්‍රතුන් තිදෙනා කැදාවා “දරුවෙනි, මම ලංකාවේ බොහෝ වෙහෙර විභාර වන්දනා කළෙමි. මට වන්දනා කරන්ට බැරි වූයේ ශ්‍රී පාද පද්මය පමණ යි. ඒ නිසා ඔබ තිදෙනාගෙන් යමෙකු මා ශ්‍රී පාදස්ථානයට ගෙන ගොස් වන්දනා කරවුව නොත් මගේ මුළු

වස්තුව මහුට පවරන්නෙම්”යි කිවා ය. එබස් ඇසු වැඩිහිල් පූත්තු දෙන්නා ම “අනේ අම්මේ, ඔබේ දැන් තත්ත්වය හැටියට කෙසේ ශ්‍රී පාද ගමන කළ හැකි ද? එය පිහිටියේ කොතරම් දුර ද? කොතරම් උස පර්වතයක් මුදුනේ ද? දැන් අම්මාගේ තත්ත්වයේ හැටියට කිසි සේත් එය කළ තොහැකි යි. එබැවින් එය සිතින් අස් කර ගත මැනව”යි කිවෝ ය. ඒ අසා සිටි බාල පූත්‍රයා ‘අම්මාට ශ්‍රී පාදය වන්දනා කරගන්ව බැර වුවොත් ඒ ගැන කළකිරුණු සිතින් ම ලෙඩි වී ඉක්මනින් මිය යාමට ද පූඩ්වනි. එහෙත් එවැනි දුෂ්කර ගමනක් අම්මා සමග යාමට ද නුපුළවන. ගියෙන් ආපසු එන්ට ලැබේ යයි සිතිය තොහැකි ය. ඒ නිසා මම ද්වස් කිපයකින් යා හැකි ශ්‍රී පාදය වැනි කන්දක් සොයා ඒ මත ශ්‍රී පාද ලාංඡනයක් කොටවා අම්මා කැද්වාගෙන ගොස් වන්දවා ඇගේ සිතේ ආසාව පසිදාලම්”යි සිතුවේ ය. “මැණියනි, මම ඔබ ශ්‍රී පාදයට කැද්වාගෙන යමි. නමුත් රේට පෙර, එහි යාමට සුදුසු ගමන් මාර්ගය ආදිය දැනගත යුතු ය. මා එය දැනගෙන එන කුරු සතුවින් සිටිනු මැනව”යි පවසා විශාල ධෙළ විනා සම්ඛාරයක් රෙගෙන ඉතා විශ්වාස කිප දෙනෙකුත් වුවමනා උපකරණත් රෙගෙන එවැනි කන්දක් සොයමින් ඇවැද්දේ ය.

උස් කදු පුදේශය පිහිටියේ තම ගමෙන් දකුණු දෙස බැවින් ඒ දෙසට ගමන් කළ ඔවුනු බදුලු පුරයට පැමිණියේ ය. ඉනුත් දකුණු දෙසට දික්වැල්ල නාවුල්ල අදි ගම් පසු කර පුරාණයේ දී ඒ කදුකර පුදේශයෙන් ගුත්හල් මධුල්ලට වැටී තිබු දුරුග මාර්ගය පටන්ගන්නා වූ ද, මාගම් පත්තුවෙන් සමුද්‍රය වැළඳගන්නා කිරිදිඩියේ උත්පත්ති පුදේශය වන බඹරගම පසු කොට ඇදේ හැමෙන රාවණා ඇල්ල යයි ප්‍රසිද්ධ ස්ථානය අසල වූ ද රාවණා රජු විසුවේ යයි කටකතා අනුව පවතිනා ගිරිග්‍රහාව පසෙකින් වූ ද උස් වූ පර්වත ශිබරයක් දැක සුදුසු ස්ථානයක් ලද්දේ යයි සතුවෙන ඒ අසල තාවකාලික පැලක් සාදා එහි තතර වුවේ ය. සිටු කුමාරයා ගල් ව්‍යුවන් ලවා ඒ ගිරි ශිබරයට නැගිමට පත් පෙළක් ද, ශිබරය මුදුනේ ගල මත ශ්‍රී පාද ලාංඡනයක් ද කෙටවුවේ ය. එසේ ම ශ්‍රී පාද ස්ථානයේ ඇති සමන් දෙවාල මෙන් දේවාලයක් ද, දොලොස් මහෙ පහනක් ද සන්ටාරයක් ද වට කර ප්‍රාකාරයක් ද ඉතා ඉක්මනින් ගොඩනගා සියල්ල සම්පූර්ණ කර පිරිවර සමග ආපසු ගමට පැමිණියේ ය.

ඉක්තින් සිටු කුමරා “මැණියනි, මම ශ්‍රී පාද ස්ථානයට යන ගමන් මාර්ගය හා යා යුතු විධිය ද දැනගෙන ආවෙමි. ඒ නිසා ශ්‍රී පාද වන්දනාවට යාම පිණිස සූදානම් වනු මැනව”යි දැන්වා සිටියේ ය. සිටු මාතාව ඉතාමත් ප්‍රිතියට පත්ව, ප්‍රජාවට අවශ්‍ය සියලු උපකරණ වහා ම සකස් කරවාගෙන තමාට උපස්ථානය සඳහා හිතවත් දැස්සන් කිපදෙනකු ද ගමනට තිල කරවාගෙන තමා ගමනට සූදානම් බව පූත්‍රයාට දැන්වුවා ය. සිටු කුමරා ද, ගමනට සුදුසු වේලාවක් සූදානම් කර ගෙන, ගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය දේශීලා ගෙන, ප්‍රමාණ වන පිරිස ද රෙස් කර ගෙන ඒ ගෙනයාම සඳහා අවශ්‍ය ආහාර, බෙහෙත් ආදි උපකරණ ඒවා ගෙන යාමට පිරිස ද එක්රේස් කරගෙන සූබ නැකිතින් මැණියන් පෙරදැරි කර ගෙන වන්දනා ගමනට පිටත් විය. ඔවුනු තැනීතලා පුදේශය පසු කර කදුකර පර්වත හුමිකාවට නැග ඒ ඒ ස්ථානයන්හි ලැගුම් ගනිමින් කුමයෙන් ගොස් සති දෙකක දී පමණ බදුලු

පුරවරයට පැමිණියේ ය. “මැණියනි, අප මේ පැමිණියේ සමන්තකුට පර්වතය අසල පිහිටි රත්තපුර නගරයට ය. ගමනේ දුෂ්කර කොටස ඇත්තේ ඉදිරියට ය. සමන් දෙවියන්ගේ කරුණාවෙන් අපට තව ද්වස් කිපයකින් ශ්‍රී පාද පද්මය දැක වැද පුදා ගන්නට හැකි වේ යයි සිටු කුමාරයා කිවේ ය.

බදුලු පුරයෙන් පිටත් වූ ඔවුනු අතරමග නොයෙක් ස්ථානවල තැවති ගිමන් හරිමින් ගොස් රාවණා ඇල්ල සම්පයෙහි වූ කදු කපොල්ලට පැමිණියේ ය. “මැණියනි, මේ සිත ගෙවෙයි”සියා රාවණා ඇල්ල සම්පයෙන් ජලස්නානය කරවා පිරුවට අදවා දේළාවෙන් ම මැණියන් කදු ගිබරයට කැදුවාගෙන ගියේ ය. “මැණියනි, මේ ශ්‍රී පාද පද්මය සි. මේ සමන් දේවාලය සි. මේ පෙනෙන්නේ දොලාස්මහ පාන සි. අර තිබෙන්නේ සණ්ටාරය සි” ආදි වශයෙන් පෙන්වා දී, “සිත් සේ වැද පුදා ගනු මැනවු”සි කි කුමාරයා රාත්‍රී වාසය පිණිස ස්ථානයක් වැඩකරුවන් ලවා පිළියෙල කරවී ය. ගුද්ධාවෙන් ඉපිල ගිය සිටු මාතාව ගෙන ගිය පුජා භාණ්ඩ පුද කර සිත් සේ වැද පුදා ගත්තා ය. එදින කදු ගිබරයෙහි ම ගත කළ ඔවුනු පාන්දර සූර්යෝදය සමග වන ඉර සේවය ද බලා යහතින් කන්දෙන් පහළ බැස කුමයෙන් මග ගෙවා සිය ගමට පැමිණියේ ය.

ශ්‍රී පාද වන්දනාවෙන් පසු ප්‍රිතියට පත් වූ සිටු මාතාව තමා සන්තකව පැවති සියලු වස්තුව පොරොන්දු ප්‍රකාර බාල පුතාට පැවරුවා ය. මවකගේ සන්තානයෙහි පවතින දාරක ප්‍රේමයෙහි බලමිමය මෙතැන දී ඇයගේ සිත්හි බලප්වත්වන්නට විය. ඕ බාල පුතාට කතා කර, “ප්‍රත්‍යුම්‍යුවනි, මා සිතෙහි බල පැවැත්වූ ඒ වන්දනා ගමන ඔබ ඉටු කළ නිසාත්, මා ඒ ගැන පොරොන්දුවක් වූ නිසාත් මගේ මුළු වස්තුව ම ඔබට පැවැරුයෙමි. එහෙත්, ඉතිරි දරුවන් දෙදෙනා කෙසේ ජීවත් වේ ද? ඔවුන්ට යන කළදසාව කිම? මගේ ඒ ආගාව ඉටු කළා සේ ම ඔබ දැන් මගේ සිතේ ගොකය ද දුරු කළාත් මට ඉතා සන්නේෂයෙන් අන්තිම ගමන යා හැකි ය. එය ද කළ හැකි වන්නේ ඔබට පමණ සි” යැයි කිවා ය.

පුතුකම් දන්නා වූ ද, උණු වන හඳයක් ඇත්තා වූ ද ඒ සිටු පුතුයා “මැණියනි, ඔබගේ ගොකය දුරු කරවා ගත මැනව. මම මගේ වැඩිහිල් සහෝදරයන් දෙදෙනා මගට බැස්සීමට සතුවූ නො වෙමි. ඔබ නො කිවත් මා බලාපොරාත්තු වූයේ මගේ සහෝදරයන්ට මා ලත් වස්තුව බෙදා දීමට ය. එබැවින් සිත පහදා ගත මැනව. අද ම මගේ සහෝදරයන් දෙදෙනාට මා ලත් වස්තුව බෙදා දෙමි”සි කියා සහෝදරයන් දෙදෙනා කැදුවා මැණියන් ඉදිරිපිට දී ම තමා ලත් වස්තු සමඟාරය තුනට බෙදා දෙකාටසක් තම සහෝදරයන් දෙදෙනාට පැවරුවේ ය. එයින් ප්‍රිතියට පත් මහලු සිටු දේවිය “ප්‍රත, ඔබ බෝසන්වරයෙකි. ඔබට බුදුබව ලැබේවා! සි පාර්පනා කරමි. දැන් ඉතින් මට ප්‍රිතියෙන් මගේ අවසන් ගමන යා හැකි ය”සි කිවා ය. ඉන් රික කළකට පසු ඔ කම් වූ පරිදේදෙන් මිය පරලොව ගියා ය. සහෝදරයේ තිදෙන සමගියෙන් ජීවත්ව ඉද, මහලු විය පත්ව පරලෝක ප්‍රාප්ත වූවෝ ය.

- තම මටට ශ්‍රී පාදය වැන්ද්වීමට බාල පුත්‍ර යොදා ගත් උපක්‍රමය විස්තර කරන්න.
- මේ සිටු පුත්‍රයා ගුණ යහපත්කමින් පරිපූර්ණ අයකු බව ප්‍රකට වන්නේ කවර කරගැනී නිසා ද?
- ජන කතා පිළිබඳ ඔබේ අදහස වාක්‍ය තුනකින් පමණ ලියන්න.
- මෙම ජන කතාවේ ඔබ සිත් ගත් අවස්ථා 2ක් ලියන්න.

සිංහල භාෂාවේ රසවත් යෙදුම්

ලිවීමේ දී අදහස් වඩා රසවත් ආකාරයෙන් ප්‍රකාශ කිරීමට විශේෂ යෙදුම් උපකාරී වේ. සිංහල භාෂාවේ ප්‍රකාශන ගක්තිය ප්‍රකට කරන සම්පූද්‍යාධික යෙදුම් භාෂාව අලංකාර කිරීම සඳහා යොදා ගෙන ඇත. මේ යෙදුම් අසුළුරෙන් වාක්‍යවල අර්ථය වඩාත් තීවු ලෙස පැහැදිලි කොට ප්‍රකාශ කළ හැකි ය.

සිංහල වාක් සම්පූද්‍යායේ ප්‍රධාන අංග කිහිපයක් ලෙස ප්‍රස්තාව පිරුළ, ආප්තෝපදේශ හා රුඩ් හඳුන්වා දිය හැකි ය.

ප්‍රස්තාව පිරුව

අවස්ථාවට උච්ච කියමන, නැති නම තැනට සුදුසු කියමන බඳු අදහසක් මේ යෙදුම් විශේෂයෙන් මතු කර දක්වයි. බොහෝ විට මේවා පබැඳී ඇත්තේ, කිසියම් කතාවක් හෝ සිදුවීමක් මුල් කොට ගෙන ය. එසේ ම කිසියම් සත්‍යතාවක් හෝ සමාන බවක් හෝ මුල් කර ගත් පිරුව ද ඇත. ලු, සේ, මෙන්, වැනි, වගේ නිපාතවලින් බොහෝ විට මේවා කෙළවර වී තිබෙනු දැකිය හැකි ය. මූඛ පරම්පරාගතව ඉදිරියට ගෙන ආ පොදු ජනතාවගේ ව්‍යවහාර හාජාමේ පොහොසත්කම පෙන්වා දීමට ප්‍රස්තාව පිරුව කදිම නිදුසුනකි.

උදාහරණ :- කණ කැස්බැවා විය සිදුරෙන් අහස බලන්නා සේ
දණ පුරුතේක් දැමීමත් බලු වලිගයේ ඇද නැරේ
කණ කොකාගේ සුද පෙනෙන්නේ ඉගිලෙන විට ලු
ගල හොඳ නම් අඩුරන කහ මක් වේ ද?
පය බරවායට පිටි කර බෙහෙත් බැන්දා වගයි

ආජ්තේපදේශ

‘ආජ්ත’ යනුවෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ දැනුමැති, ඇසු පිරු තැන් ඇති, වියත් යන්න සි. ඒ නිසා බහුග්‍රැතයන් විසින් දෙනු ලබන උපදෙස් හෝ අවවාද ‘ආජ්තේපදේශ’ (ආජ්ත + උපදේශ) වශයෙන් හඳුන්වා දිය හැකි ය. සැගවුණු අරුතින් හෝ ව්‍යාග්‍රාමයෙන් තොරව සාපුෂ්ච ම කිසියම් උපදෙසක් ලබා දීම ආජ්තේපදේශවල ස්වහාවය සි.

උදාහරණ :-

මවා දෙනු පර හට - තමා සම්මතයෙහි පිහිටා සිට
-ලෝක්පකාරය-

ගොඩැල්ලේ	තරම	දැනගෙන	ලිද	කපනු
බොයැල්ලේ	තරම	දැනගෙන	ලඩ	පනිනු
කඩැල්ලේ	තරම	දැනගෙන	වැට	බදිනු
තමන්ගේ	තරම	දැනගෙන	කල්	අරිනු

-පනකවි-

අගුරු කිරෙන් සේදුවත් සුදු නො වේ
 උගත මනා ශිල්පයමයි මතු රැකනා
 හැදෙන ගහ දෙපෙත්තෙන් දැනේ
 අවි ගත්තෝ අවියෙන් ම නසිති
 පිරුණු කලේ දිය නො සැලේ

රුකී

හාවිත කෙරෙන වවනවල ප්‍රකටව පෙනෙන අර්ථවලට ඉදුරා ම වෙනස් අර්ථයක් ධිවතිත වන ලෙස යොදන හාජාත්මක යෙදුම් රැඹි නම් වේ. පුළුල් අදහසක් වවන කිපයකින් හකුලා තීවුව අර්ථවත්ව ප්‍රකාශ කිරීම රැඹිවල වියේෂ ලක්ෂණය යි. ඉගි වැකි ලෙස ද හඳුන්වන්නේ රැඹි ම ය. වවනවලට ආරැඹි අර්ථයක් යෙදීම ලෙසින් ද මෙය හඳුන්වා දිය හැකි ය. වාක්‍යයක අර්ථය තීවු කිරීමට මෙන් ම රසවත් කිරීමට ද රැඹි උපකාරී වෙයි. රැඹි හා ප්‍රස්තාව පිරුල් අතර තරමක සමානකමක් දැකිය හැකි වූවත්, සංක්ෂීප්ත බව හා ව්‍යාජ්‍යාර්ථවත් බව හේතුවෙන් රැඹි වෙන් කොට හඳුනා ගැනීම පහසු වෙයි.

ලදාහරණ:- උගුරට හොරා බෙත් කැවා
 මූණේ දැලි ගැවා
 ගොඩැබෙලි ගමන
 ඇගේ ලේ වතුර වූණා
 කුඩා කන්නා වගේ

මිඩිත අභ්‍යාස

1. ගැලපෙන රුඩී වරහන් ක්‍රිඩ් තොරා හිස්තැන් පුරවන්න.

- මැණකක් ලැබුණු පසු ඔහුගේ වගයි.
- දෙදිරින් ලිපියක් ලැබෙන තුරු මාධ්‍යවන්ගේ සිරිත සි.
- මහු මගේ දියුණුවට සේ මට හැගේ.
- සුමතිපාල බව මාමා කිවේ ය.
- සිටියත්, දුකේ දි හැරයන්නේ මිතුරෝ නො වෙති.

(දිවෙන් දිව ගාගෙන, ඇගිලි ගැනීම, කරල පැහිලා, දිව දෙකේ මිනිසකු, අකුල් හෙළනවා)

2. I කොටසේ අරුත්වලට ගැලපෙන රුඩී II කොටසින් තොරන්න.

I කොටස

කරදර පිට කරදර

ආදායම පහත වැටීම

ගොරවය නැතිව යැම

පුදන වෙස් ගත් දුදනා

අනවශ්‍ය විස්තර කිම

II කොටස

වැල්වටාරම්

කොරේ පිටට මරේ

බහින කලාව

උපාසක බලලා

සායම යනවා

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

1. මේ ජන කතාව ඔබ කැමැති වෙනත් ආකාරයකින් ගොඩ නාගා ඉදිරිපත් කරන්න.

2. පහත දක්වා ඇති පිරුලි ඇති වීමට පාදක වූ කතා පුවත් විමසන්න.

- ගමරාලගේ වංගේචිය වගේ
- බලපුන් ලවා කොස් ඇට බැවිවා වගේ
- ලැඹ්ඡා නැතිකම මහමුදලිකමටත් වඩා ලොකු සි
- කැකිල්ලේ රජ්පුරුවන්ගේ නඩු තීන්දුව වගේ
- බල්ලගේ වැඩි බුරුවා බාරගත්තා වගේ